

ἰ | ωὰ βαφ  
(Σαββαίτης) ἰβαί

·Υπο Βenesenik περιγράφοντος τὸν ὡπ' ἀρ. 2017 κώδ. (ἰβ αἰ.) συμπεύεται:

«Κάλαμος Γεννηθρίου καὶ χεῖρ πανχάται θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἰ | ωὰ βαφ  
ξίσμα: μνηὶ ἰουχίω καὶ ζοπ'.

«Ἐτηγνώθυσαν αἱ τρεῖς λειτουργίαι <διὰ> συνδρομῆς καὶ ἑξόδου ἰ | ωὰ-  
βαφ μοναχοῦ καὶ ἱεροδικούνου τοῦ θεοβαδίστου ἀγίου ὁρως Σινᾶ, ἐχράφη-  
σαν δὲ διὰ χειρὸς ἑμοῦ ταπεινοῦ ἰ | ωὰ βαφ ἑλαχίστου μοναχοῦ τοῦ  
Σαββαίτου. ὅσοι δὲ εὐρεθῆτε ἐν καὶρῳ ἑλληνικὴν παιδείαν ἔχοντες  
καὶ εὐρόντες ἐν αὐταῖς βράγμα... μὴ καταγνώσθετε περὶ αὐτῶν μηδὲ  
ματαρᾶσθε...»